

Fru Anna Møller

noen minneord.

Det var fornylig skrevet et stykke i bladet om Anna Møller, sant som det var skrevet, at hun vil bli savnet av mange.

Til det som var skrevet om henne vil jeg få tilføye litt da jeg vet, at der er mange som kjente henne — denne stille tilbaketrunkne kvinne med sitt store og rike hjertelag.

Det er trist å tilstå det at tross vi var svigerinner og bodde nokså nær kverandre, kjente vi dog ikke heilt kverandre til bunns før hun blei liggende sjuk

Da jeg første gang kom der, uten å vite at hun var sjuk, blei jeg møtt med disse ord: «Jeg har ventet så på dig idag».

Det var en stor glede å få snakke med henne. Jeg hadde lite å gi henne, mens hun ga meg så mye.

Frelsesveien var åpen og klår for henne, — en synder frelst av nåde for Jesu Kristi skyld. Synden sonet, gjelden betalt, alt utslettet med Jesu Kristi Guds sønns blod, som renser frå all synd. Ingen frygt for døden, Jesus var hos henne og ville hjelpe henne over dødsfloden. Nå er hun hjemme og står for tronen. Gud være lovet.

Men disse ord : «Jeg har ventet! », å, kor de har satt seg fast.

Det er mange som venter, og som har ventet, ventet på et kjærlig ord, et vennlig smil, venter på en kjærlighetens blomst, mens de ennå er her nede. «Jeg var ensom, og I besøkte mig ikke». Må de alvorsfulle ord: «Gå bort jeg kjenner Eder ikke» aldri møte noen av oss som ennå har anledning å gå hans små erinder på jord.

Gud signe min kjære svigerinnes minne.

Serine Møller

Anna Møller hadde en pleiedatter som hun var ei god mor for og som sikkert også nå signer hennes minne.